

קבצי נגינה

„מוסיקה קאמרית לנעורים“

ידי פרקינגינה ארץ-ישראלים לחליליות וכלי-מיתר בשנים, שלר שה וארבעה קולות. בעריכת חנו אייזנשטט. הוצ' „ספרית זועלים“.

לאחר קובץ ראשון של „מוסיקה קאמרית לנעורים“ שמנגינותיו לוקטו ממבחר היצירות של המאות ה"ו והי"ח מגיש לנו ח. אייזנשטט, המנצח והמורידה מבין-שמן. קובץ שני. קובץ זה כולל יצירות מקוריות של קומפוזיטורים ארץ-ישראלים. ביניהם גם מהצעירים ביותר. הרמה המוסיקלית של היצירות הקטנות והיפות הללו מצוינת. חברי התזמורת העממיות ותזמורות-נער התענגו על נגינתן. חן של מלודיקה מזרחית חופף על המנגינות. העיבוד הפוליפוני המענין מציין את רוב הקטעים. שבין מחבריהם נמצאים מ. סטרר מינסקי, א. ו. שטרנברג, מ. מהלר-קלקשטיין, ח. יעקובי, ג. נסימוב ואחרים.

חבל שלקובץ זה, שהדפסתו יפה. לא צורף שער לועזי ולא באו שמות המורים ויצירותיהם גם באנגלית. רמתו המצוינת, רענונותו המלודית, עלולים למצוא הד ולענין את חובבי המוסיקה בכל אתר ואתר.

„בתופים ובמחולות“

תשעה פרקים דו-קוליים לזמרה ונגינה סאת א. א. בוסטוביץ. הוצאת „המרכז לתרבות“.

הקובץ הוא תופעה חשובה בשדה היצירה המוסיקלית הארץ-ישראלית. דרכו של אריה אלכסנדר בוסקוביץ

דיקה. תרומה מזרחית עדינה. מעובדת בצורה אימיטציונית מופתית למקהלת. את הגוון הארץ-ישראלי מחזקת החלוקה לשני קולות בלבד: גשים וגברים. המשווה ליצירה אופי עממי, הייתי ארמר — תג"כ, דוגמת השירים ומחולות המחנים משיר-השירים. ואמנם הטפסים, שהותאמו עפ"י השירים ע"י אביהם לוינסון, משתלבים יפה באופי הנעימות. לשלמות הסגנון חיבר הקומפוזיטור את ליר-השירים לחליליות

מן האופירה „חרב שלמה“, ה. קונצרט לאכוב ותזמורת. וה. קונצרט לכנור ותזמורת (פרס הוכרמן) ועד ל„סוראי טה השמית“ — היא דרך של עליה בל-חי פוסקת בגיבוש סגנון אינדיבידואלי ארץ-ישראלי. בקובץ זה, כמו בקובץ „פרקי נגינה לפסנתר“, ניתנו יצירות קטנות מפליאות בשלמות בנין. המלר

„לא יותר מדי“ ב. לילה-לו“

והעגל והמרקדים סביבו. (טפסט זה מאת ב. אלטרמן היה מוצלח מכל שאר פזמונותיו בתכנית זו).

נעימה היתה שושנה דמארי בזמר „מרים בה בסיס“, ומלבבת תל-בשתה החימנית.

אף קלרה אימאס הנעימה בשריקתה וכולה דמתה לצפור אקזורטית בתלבושת הנוצות. משעשע היה גם מיכאל גור בתפקידו „הכפול ארבע“ ב„משפטים עליך“ (סקטש מאת ר. קלצ'קין). אשר כפשע היה בינו ובין ההצלחה...

ההמצאה היפה ביותר היה „הסרט האסי“, לגלוג נאה לפאפולה השגורה של הסרט. ופירוש נאה — המסקנה של המבקר הממשלתי: „רמז הוא לפוליטריקה של הממשלה: אטיית הפוכה“. מניתי את „הצימוקים“, ואחרי כל אלה — מאחלים אנו ל„לילה-לו“ טכסטים טובים יותר בעתיד.

בת-לוי

התכנית מס. 10 מלאה הלצות ושע"שועים כרגיל, ואף-על-פירכן — לא רק ש„לא יותר מדי“, אלא גם משהו פחות מדי

מסתבר, כי גם תכנית קלה ומשעשעת זקוקה למשקל מינימאלי. כדי להתקבל על הדעת. משקל זה הסר, לצערנו, בתכנית זו. לאחר כל הופעה מחכה הצופה להופעה הבאה, שתהיה אולי ה„מסמר“ — ונחל אכזבה.

אין זאת אומרת שלא היו כמה פריקים מוצלחים. הקהל צחק לתראבון בקטעים „סטודיה לזמרה“ ו„משפטים עליך“. אבל גם כאן היו הדברים באילו על-יד ה„פואנטה“ — ולעיר קר לא הגיעו.

מוצלחת היתה הפתיחה: „קרקס עור למי“ והכרפורים הפוליטיים העולמיים: הרוב הרוסי, „הדוד“ האמריקני-התמים, שאין לו כל מוזימות רעות ובכיסו „רק“ פצצת-אטום קטנה, הבתילה „אלביון“ ואחרון-אחרון: מידענו בעל הכפיה